

ת"פ 37063/09 - מדינת ישראל נגד נפתלי מוצ'ה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן

37063-09-19 ת"פ 04 במאי 2020
מדינת ישראל נ' מוצ'ה(עוצר)

בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: נפתלי מוצ'ה (עוצר)

גזר דין

1. בטרם שמיעת הראיות בתיק, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו הוגש נגד הנאשם כתב אישום מתוקן בשנית והוא הודה בעובדותיו, שאלת הן עיקריהן -

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום התגorer ש.כ. (להלן: "המotelון") בדירה באשקלון (להלן: "הדירה") יחד עם שותפים, וביניהם אור כהן (להלן: "אור"). הנאשם וה motelon הכירו זה את זה עוד קודם לארוע המתוואר להלן. ביום 26.08.19 סמוך לשעה 01:00 לפנות בוקר הגיע הנאשם יחד עם שלושה אחרים, שהזוהו לא ידועה למאשימה, לדירה, הנאשם התקrab למotelon כשהוא מניף סכין בידו השמאלית, ושאל את motelon מדוע קרא לו "דבע" או בדומה לכך. אור נעמד מול הנאשם ומגע ממנו להתקרב אל המotelon, ואחד מהאחרים שהחזיק בידו סכין או חיפץ חד אחר ذكر את motelon דקירה אחת בצדו השמאלי של גבו התחתון. מיד לאחר מכן הנiem והאחרים נמלטו מהדירה כשהם מותרים את motelon חבול ומדמים. motelon הוביל על ידי נידת מד"א לבית החולים "ברזיל" שם אובחן כי הוא סובל מפצע דקירה של 2 ס"מ בגבו התחתון. הוא נותר בהרדים מלאה ניתוח פתיחת בטן, ובניתוח הוברר כי הוא סובל מגעעה בטחול, והוא צורך בכריתתו. motelon אושפז במשך 6 ימים.

בעצם נוכחות הנאשם במקום כשהוא אוחז בסכין, הנאשם תרם ויצר את התנאים לשם דקירת motelon בידי האخر. ובכך סייע לאוטו אחר לחבול במotelon חבלה חמורה כשהוא נשאים סכינים ונמצאים בחבורה.

2. על יסוד הודההintendent כתב האישום המתוואר כאמור, הוא הורשע בעבירות של סיווע לחבלה חמורה בנסיבות חמורות- באמצעות נשק קר- לפי סעיף 333 ו- 335(א)(1), (2) וסעיף 31 בחוק העונשין התשל"ז-1977, ובعبارة של נשיאת סכין שלא כדין, לפי סעיף 186 (א) בחוק העונשין התשל"ז-1977.

3. במסגרת הסדר הטיעון המליצו הצדדים לבית המשפט להטיל על הנאשם 10 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי בסך 10,000 ₪ למotelon.

4. ב"כ התביעה הסביר, כי הסכמת התביעה לעונש הקל שהוצע נעוצה בכך שראיות התביעה מבוססות על עדות המotelon, וה motelon מסרב לשפט פعلاה עם התביעה, ואין לתביעה ראייה מספקת לחיזוק עדותו של motelon למקרה בו הוא יובא לעדות בעל כורחו. במצב דברים זה סבירה התביעה שמדובר

להסכים להסדר המציע עונש המקל עם הנאשם מאשר להמשיך בניהול הליך שבמסופו הנאשם עשו לצתת ללא כל עונש. התביעה ביקשה לאשר את הסדר הטיעון ולהטיל על הנאשם מאסר על תנאי לתקופה משמעותית.

ב"כ הנאשם הctrף לדברי ב"כ התביעה. הדגיש כי חומר הראיות מתבסס על אמירה של המתalon שקיים מסרב לבוא להעיד, וצין כי בפני התביעה ניצבים קשיים ראיתיים משמעותיים. עתר לכבד את הסדר הטיעון. הנאשם הביע צער על מעשיו.

.5. אירע התקיפה שהנאשם נטל בו חלק, חמור מאד. על חילופי דברים של מה בכר הגיעו הנאשם וחבריו אל המתalon כשהם מזוינים בסכינים ותקפו אותו בצויה קשה שחיבבה את הרופאים לכורת את הטחול שלו. המתalon ישא את תוצאות תקיפתו למשך כל חייו.

מעשה אלים שכזה מצדיקunal תקופת מאסר ארוכה פי כמה מזו המוצעת בהסדר הטיעון. אך יש להוסיף כי לנאים הרשות קודמות כולל בעירות אלימות חמורות, והוא נשא עונשי מאסר לתקופות משמעותיות.

.6. לאחר ששלמתי בדבר החלטתי לאמץ את הסדר הטיעון:

א. מקום שהتبיעה סבורה שהמשר ניהול התקיק עלול להביא לכךשמי שביצע עבירות חמורות יצא נקי מעונש ועל רקע זה היא מסכימה להסדר טיעון המציע עונש מקל, הרי שככל יש לכבד את עמדתה.

ב. כאן, התביעה סבירה שהמשר ניהול המשפט עלול להביא לכך שהנאשם - שהוא מאמיןה שהראיות שבידיה מוכחות כי הוא ביצע את המיחס לו - יצא ללא עונש והערכה שהסדר הטיעון "מצמצם נזקים" והוא בבחינת הרע במיעוטו. בנסיבות העניין, אין לבוא אליה בטרונה על כך.

ג. על רקע עובדות כתוב האישום המתוקן והעבירות בהן הורשע הנאשם, ובהתחשב בנסיבות של התביעה להביא להרשעת הנאשם ללא הودאותו, לא ניתן לומר שעוון של 10 חודשים מאסר בפועל הוא בלתי סביר.

ד. ישנן נסיבות בהן מצדך לקבוע כי העונש המוצע בהסדר הטיעון הוא כה קל וחסר חשיבות עד כי מוטב שהتبיעה תיקח את הסיכון (מבחינתה) שהנאשם יזכה ולא תסכים לעונש המוצע, שנזקנו רב מטעטלתו. כאן, גם שהעונש המוצע קל מזה שהוא מוטל על הנאשם אם הוא היה מושפע במעשים שייחסו לו בכתב האישום המקורי, הרי שבכל זאת מדובר במאסר בפועל ממשי, שאין לזלزل בו.

.7. נוכח כל האמור, אני דין את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. 10 חודשים מאסר בפועל מיום מעצרו.
- ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום השחרור מהמאסר, שלא עבר עבירה אלימות שהיא פשע.
- ג. תשלום פיצויים למ��לון בסך 10,000 ₪.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י' אייר תש"פ, 04 Mai 2020, בנסיבות הצדדים.